

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder

Citation: Bording, Anders: "Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 308. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid131670.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

184. [Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder.] Siunges som: Dass mein Gemüht in Angst etc.

1.

Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder
fremtrenger med sin vrede magt
Naar stercken Eeg, Hvis grønne sommer[klæder
Sig Højt i Luften hafde ragt
Med sin rancke top og qviste
feldis slet til Jorden Need
Hvor dend ødiss snart og mister
Ald sin safft, og Dejlighed,

2.

O strenge Gud din grumme vredis velde
sig bruger nu forhaardelig
Du stormer frem med hefnens vind at felde
Ja slet i grund at øde mig
Ack vil du saa nederrifve,
kand din Harm sig ej forslaa
vil du saadan altid kifve,
Hvo kand da for dig bestaa?

3.

Ack naar ieg vil Henvende mig tilbage
Til Dend fremfarne ædle tiid,
Og tencker paa de klare frydens Dage
Der idel glæde var min Jid,
Og ieg derimod besinder
Dend Elendighed og Nød,
Som mig nu slet ofver vinder
Hvad var ieg da gierne Død?

4.

Thi kunde ieg med graad ald verden væde
Ja smeltis hen med taare slet
Jeg stedze dog er tvungen til at æde
Bedrøfvelssens hin sure Ræt,
Om ieg og ald Luften kunde
Med min suck opfylde tet,
Smertens Beeske Kalck til grunde
vil dog ud og gjøris Ret.

5.

Hvi blifver ieg saa lang en tid omdrefven
og knust af smertens haarde meen?
Ack Himmel, Ack est du forandret blefven
til Haarden Jern og Marmorsteen?
At alt hvad ieg Arme sucker
og mig klager ynckelig,
du dig icke dog oplucker
for min suck og klage skrig,

✂

6.

Lad op, lad op, lad sig min bøn frembryde
for Hielpens Herris Naadestoel
Om hand igien min bange siæl vil fryde
Med sin Lifsalig glædis Soel
At ieg kand igiemmelstride
Denne Sorgens Mørcke Nat
ellers ieg i Nød og qvide
Qvælis og forsager plat.